

Mezi tato jednání nelze řaditi smlouvy o dobrovolném prodeji zabraného majetku, třeba se staly se souhlasem stpú-u dle § 7 cit. zákona. — — — —

č. 2709.

Dávka z přírůstku hodnoty: Vyměřuje dávku z přírůstku hodnoty může se úřad řídití obecnou hodnotou nemovitosti, má-li pochybnosti o správnosti ceny stranou udané; strana nemá nárok na to, aby důvody těchto pochybností úřadu byly za její součinnosti objasňovány. — II. Vyšetření výše připočítatelných nákladů na zvýšení hodnoty nemovitosti má se státi podle všeobecných zásad administrativního řízení, zejména za šetření zásady slyšení stran.

(Nález ze dne 29. září 1923. č. 16.069.)

Prejudikatura: Boh. 794 a 75 adm.

č. 2710.

Řízení administrativní. — Řízení před nss-em. — Spolkové právo (Slovensko): I. Je podstatnou vadou řízení, odůvodní-li úřad svoje rozhodnutí, kterým neběře na vědomí stanovy spolku jemu k revisi předložené, toliko údajem, že různé cíle spolku odporují ustanovení odst. 1, bodu II. nařízení uh. min. vnitra č. 1508/1875. — II. Tato vada není odstraněna tím, že úřad teprve v odvodním spise podrobně uvede, které účely spolku pokládá za neslučitelné v jedněch stanovách.

(Nález ze dne 1. října 1923 č. 20.174/22.)

Věc: Tekovský reformovaný učitelský spolek v Dolní S. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o neschválení spolkových stanov.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím vrátil žal. úřad stanovy stěžujícího si spolku, jež mu za účelem nařízené všeobecné revise k schválení byly předloženy, a prohlásil, že je neběře na vědomí z toho důvodu, že různé cíle spolku odporují ustanovení odst. 1 bodu II. nařízení býv. uh. ministerstva vnitra č. 1508/75, při čemž patrně měl na mysli nikoliv nařízení samo, nýbrž přílohu k němu.

Pojednávaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Stížnost nepopírá, že by okolnost, kdyby předložené stanovy v uvedeném směru neodpovídaly cit. právní normě, byla zákonným důvodem k neschválení stanov těch.

Jest tedy předmětem sporu v daném případě toliko otázka, zdali žal. úřad právem podkládal ona ustanovení předložených stanov, jež vymezují účel spolku, s hlediska citované právní normy za závadná.

V odst. 1 bodu II. přílohy k cit. nař. se stanoví, že spolky s účely podstatně se lišícími, nemohou se utvořit pod jedním názvem ve společných stanovách, a že proto dlužno utvořit se zvláštními stanovami spolky politické, humanitní, výdělečné, vzdělávací a hospodářské.

Žal. úřad uvádí v nař. rozhodnutí pouze zcela všeobecně, že »různé cíle« spolku odporují cit. právní normě, a ni ž však naznačil, které jednotlivé účely spolku vytčené v předložených stanovách pokládá za účely toho rázu, že pojetí jich do jedněch a týchž stanov jest ve smyslu cit. práv. normy nepřípustným.

Žal. úřad neodůvodnil tedy svůj výrok s onou jasností, které jest třeba, aby strana mohla se proti tomuto výroku účinně bránit, a aby také nss mohl spolehlivě přezkoumat, zda výrok ten je v souhlasu se zákonem čili nic,

Nař. výrok o neschválení předložených stanov nejsa odůvodněn způsobem s dostatek jasným, trpí podstatnou vadou ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o ss.

Tato vada nemohla ovšem býti napravena tím, že žal. úřad teprve v odvodním spise podrobně uvádí, které účely spolku pokládá s hlediska cit. právní normy za neslučitelné v jedněch stanovách.

Pro svrchu zmíněnou podstatnou vadu bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 2711.

Administrativní řízení: O významu poštovní návratky jako průkazu doručení úředního výměru.

(Nález ze dne 1. října 1923 č. 2634.)

V ě c: Ing. Václ. M. v Ch. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: — — —

Stížnost proti platebnímu rozkazu podanou zamítl žal. úřad jako opožděnou, protože návratkou dodatečně opatřenou jest prokázáno, že platební rozkaz byl doručen 1. března 1922 a nikoliv, jak ve stížnosti uvedeno, dne 5. března 1922. Stížnost datovaná dnem 3. dubna 1922 a dle poštovního razítka téhož dne u poštovního úřadu podaná, byla tedy podána po vypršení rekursní lhůty a nelze k ní hleděti.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žal. úřad vycházel při svém rozhodování ze skutkového předpokladu, že platební rozkaz byl st-li doručen 1. března 1922. St-li však ve stížnosti uvádí, že platební rozkaz byl doručen k rukám jeho právního zástupce Dra H. teprve 4. března 1922 a předkládá na doklad svého tvrzení sdělení poštovního úřadu v Nýdku, dle něhož následkem nepřítomnosti Dra H. dopisy blíže tam označené, mezi nimiž uvedený dopis z Prahy označený č. 9060, došlý na poštovní úřad již 1. března 1922 byly Dra H. doručeny teprve 4. března 1922.